

ordentlige Foranstaltninger til Forsværsøvesenets Fremme, som ligeledes er vedtaget af Folkethinget og er under Behandling her i Landsthinget. Den af Folkethinget foreslaaede Hærorrdning kan efter min Overbevisning ikke paa nogen Maade fyldestgjøre de Fordringer, som Folkethingets Befæstningslov maa stille, og efter den foreslaaede Sammensætning og Uddannelse af Hæren og dens paatænkte Fordeling i Riget vilde den, efter min Overbevisning, overhovedet ikke kunne yde et tilstrækkeligt Forsvar for Landet, naar det skulde blive angrebet, og vilde ikke kunne maale sig med en Hær af en lige Styrke, som vi maa forudsætte, at vi kunne komme i Kamp med. Det har saaledes været umuligt for mig at gaa ind paa det Forslag, som er vedtaget i det andet Thing. Et betydeligt Mindretal i Udvalget i det andet Thing sluttede sig derimod til Regjeringsforslaget, og dette Mindretal havde kun Betænkelse ved at følge Regjeringen, forsaavidt den havde foreslaaet en Indskrænkning i Fodfolket, en noget forandret Inddeling og en noget forandret Uddannelse fra den, der er foreskrevet i Hærløven af 1867. Dette Mindretal foreslog derfor, at man skulde blive staaende ved Fodfolkets Styrke, Inddeling og væsentlig ogsaa dets Uddannelse, saaledes som det er givet ved Hærløven af 1867, men det var fuldstændig enigt med Regjeringen i, at Reserveraafdelingerne maatte gaa over til at blive Linieafdelinger. Disse Forslag kom ikke under Afstemning i det andet Thing paa Grund af, at Flertallets Forslag ved den stedfundne Afstemning bleve vedtagne, men jeg har Grund til at antage, at et betydeligt Mindretal i Thinget med Hensyn til Ordningen af Hæren stod paa det samme Standpunkt som Mindretallet i Udvalget. Derfor nu dette Thing skulde slutte sig til Mindretallets Forslag og navnlig vilde kunne se bort fra den forøgede Udgift, som dette Forslag nødvendigvis maa medføre, vilde jeg have let ved at kunne slutte mig dertil for de rigtigste Hovedpunkters Bedkommende. Der er andre Forslag, som være stillede af Mindretallet i det andet Things Udvalg, med Hensyn til hvilke der er Uoverensstemmelse til Stede mellem dette Mindretal og Ministeren, men denne Uoverensstemmelse er dog ikke af anden Natur, end at jeg er overbevist om, at det ved nærmere Forhandling maatte kunne lykkes at komme til en Enighed i saa Henseende. Jeg skal slutte hermed og afvente de Udtalelser, der maatte fremkomme fra ærede Medlemmer. Jeg forudsætter, at dette Lovforslag vil blive henført til et Udvalg, hvor det jo vil blive gjort til Gjenstand for en omhyggelig Drøftelse, og jeg haaber, at den fortsatte Forhandling af dette Lovforslag maa føre til, at der kan opnaas Enighed om dette for Landet saa vigtige Anliggende; i det Mindste haaber jeg, at det vil vise sig, at det overveiende Flertal i dette Thing og et betydeligt Mindretal i det andet Thing vil betragte Grundlaget for

Hærens Ordning med de samme Dine, hoormed det betragtes af Regjeringen.

Magius: Naar vi idag have faaet Hærløven her ind til os som det tredie af de militære Lovforslag, der ere indkomne her i de sidste 14 Dage, vilde ærede Medlemmer vist være enige i, at der paa een Gang er kommet et saa stort Stof ind til Behandling her, at det vilde være vanskeligt i den korte Tid, som man har havt til at gaa navnlig Hærløven igennem, nemlig to Dage, at kunne overflue og ordne dette Stof saa fyldestgjørende, som man maatte ønske det. Jeg skal dog søge paa bedste Maade at udtale mig om nogle af de Punkter, der ligge mig nærmest paa Sinde i denne Sag, og foreløbig skal jeg bemærke, at jeg i det Væsentlige holder mig til det Raaben, hvortil jeg selv hører, og som jeg har bedst Kendskab til, nemlig Fodfolket. Naar man har taget nærværende Lovforslag i Oiesyn, kunde man fristes til at opkaste det Spørgsmaal: Hvad er Hærens Bestemmelse? Man skulde synes, at dette Spørgsmaal maatte være let at besvare, nemlig, at den er at værne mod en uadvortes Fjende; men efter den Hærorrdning, der foreligger her i Lovforslaget, synes jeg, at det er meget langt fra, at den opfylder denne Bestemmelse, og efter de Ytringer, man har hørt andesteds fra, skulde man næsten synes, at den har en dobbelt Opgave, nemlig ikke alene at værne Fædrelandet mod uadvortes Bold, men ogsaa at skulle kunne afgjøre indbyrdes Stridigheder her i Landet; thi stor anden Nytte kan jeg ikke indse, at det skulde være til, naar man paa den Maade, som det her er foreslaaet, vilde holde en stor Del af Befolkningen under Raaben i Hjemmet. Den Maade, hvorpaa Galvdelene af Hæren er ordnet som et Landeværn, kan jeg ikke indse vil give den anden Karakter end altvædet den, det gamle Landeværn havde, og vi have jo haft de sørgeligste Beviser paa, hvortil det kunde bruges. Nu vil man maasse sige, at det foreslaaede Landeværn vil faae en ganske anden Uddannelse og Bevæbning; men man maa huske paa, at Tiden overhovedet er gaet frem, og at Intet er blevet staaende usorandret, og disse Fremskridt forde ogsaa en ganske anden Udvilling og Benyttelse af de Kræfter, der staa til Hærens Naadighed, end der er givet ved dette Lovforslag, og jeg maa derfor gjentagende sige, at Landeværnet vilde, naar det skulde bruges til at forsvare Landet, vist neppe gjøre større Fyldest, end Landeværnet har gjort i tidligere Tider. — Der er et andet Punkt i nærværende Lovforslag, som jeg ligeledes strax maa udtale mig imod. Der gaar et Princip igennem det, som gaar ud paa at forsvare Alt; men ved at forsvare Alt, forsvarer man Intet. Vi kunne ikke i det Dieblis, vi ere udsatte for et fjendtligt Overfald, indrette os paa at kunne forsvare Alt; vi maa koncentrere de ringe Forsværsmidler, vi have, paa et bestemt Punkt og søge der